

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 26. marca 2013 v trestnej veci **V. F.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, **o sťažnosti vyžiadanej osoby V. F.** proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 8. marca 2013, sp. zn. 4Ntc 10/13, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **V. F. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením z 8. marca 2013, sp. zn. 4Ntc 10/13, podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/10 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze **vzal V. F.**, nar. X. v M., trvalé bytom O., okres M., na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, sp. zn. 186 AR 9/13, zo dňa 27. júla 2011, vydaného Štátnym zastupiteľstvom v Duisburgu (sp. zn. Krajského súdu Duisburg 11 GS 1983/11) **do predbežnej väzby** z dôvodu trestného stíhania pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin podvodu a falšovania dokumentov podľa § 263 ods. 1, § 267, § 25 ods. 2 a § 52 nemeckého Trestného zákonníka.

Väzba začala plynúť dňom 7. marca 2013 o 10.00 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Prešove.

Proti tomuto uzneseniu včas podala sťažnosť vyžiadaná osoba **V. F.** (ďalej **V. F.**). Podanú sťažnosť neodôvodnila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti **V. F.** preskúmal podľa § 192 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že sťažnosť **V. F.** nie je dôvodná.

Z predloženého spisu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4Ntc 10/13, najvyšší súd zistil, že **prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej iba prokurátor) dňa 8. marca 2013 podal** na Krajskom súde v Prešove podľa § 13 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze **návrh na vzatie zadržanej osoby V. F. do predbežnej väzby**. K tomuto návrhu **prokurátor pripojil záznam zo Schengenského informačného systému z 5. marca 2013 (formulár typu A) a záznam o zadržení zo 7. marca 2013**.

Z predložených záznamov vyplýva, že európsky zatýkací rozkaz vydal Okresný súd Duisburg, sp. zn. 11 GS 1983/11, dňa 27. júla 2011, pričom Štátne zastupiteľstvo v Duisburgu, Spolková republika Nemecko vedie vec pod sp. zn. 186 AR 9/13 (v návrhu prokurátora a v napadnutom uznesení je nesprávne uvedený Krajský súd Duisburg, lebo v zázname je uvedený LOCAL COURT, k uvedenému nedostatku by nedošlo, ak by bol záznam preložený do úradného jazyka) a **vzťahuje sa na V. F.** Tento európsky zatýkací rozkaz bol vydaný pre trestný čin podľa sekcie E 1 pre účely trestného stíhania, čo bolo potvrdené orgánom, ktorý tento zatýkací rozkaz vydal.

K zadrženiu V. F. došlo 7. marca 2013 o 10.00 hod. v mieste trvalého bydliska v Slovenskej republike práve na základe tohto európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý bol vystavený za účelom jej vydania na trestné stíhanie na území Spolkovej republiky Nemecko pre skutok právne posúdený ako trestný čin podvodu falšovania dokumentov podľa § 263 ods. 1, § 267, § 25 ods. 2 a § 52 (v spolupáchateľstve spáchaný podvod v súčinnosti s falšovaním dokumentov) nemeckého Trestného zákonníka, na tom skutkovom základe, že obvinená osoba (V. F., rodená S.) a jej spolupáchateľ manžel H. F. sa dohodli ľstivo získať od B. vysoké pôžičky, ktoré boli vyplatené V. F.. Osoby sa zaviazali na zaplatenie úverov ako spoludlžníci. Avšak v skutočnosti plánovali utrátiť peniaze a nevrátiť väčšinu z nich. Na základe falošných dokumentov dňa 5. septembra 2008 B. udelila 3 požadované pôžičky vo výške 117 000 €, 161 000 € a 50 000 €. Zohľadňujúc splátky a úrok do začiatku roka 2011 predstavuje suma, ktorá má byť splatená výšku 117 000 €, 149 665,21 € a 50 000 €.

Z pripojeného odpisu registra trestov zo 7. marca 2013 vyplýva, že V. F. v registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nemá žiadny záznam.

Sudkyňa krajského súdu v prítomnosti ustanoveného obhajcu JUDr. S. O. 8. marca 2013 vypočula zadržanú – vyžiadajú osobu, ktorú poučila a oboznámila ju s návrhom prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby, so záznamom zo Schengenského informačného systému, záznamom o jej zadržaní a odpisom z registra trestov. **V. F. vo výpovedi uviedla, že trestnej činnosti, pre ktorú je trestne stíhaná sa nedopustila**, v banke nebola a o trestnom stíhaní jej osoby nemá vedomosť. **Potvrdila, že manželovi dala splnomocnenie na kúpu domu a viac sa o to nezaujímal**, do roku 2000 sa zdržiavala v Spolkovej republike Nemecko a v tom čase bola aj na krátkodobom pobyte v Španielsku, od roku 2000 má živnosť na Slovensku, kde sa aj zdržiava, ale 4 – 5 rokov má živnosť aj v Rakúsku ako opatrovatelka. Manžel nevie čítať a písať, má „Alzheimeru“.

V dôvodoch napadnutého uznesenia sú uvedené skutočnosti majúce oporu v predložených dokladoch a je tiež v dostatočnom rozsahu poukázané na ustanovenia § 3 písm. l/, § 15 ods. 1, ods. 2, § 23 Zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zákona č. 344/2012 Z. z. **Správne je poukázané na to, že o predbežnej väzbe zadržanej osoby je sudca povinný rozhodnúť do 48 hodín od jej prevzatia a podania príslušného návrhu prokurátora, pričom predtým takáto osoba musí byť vypočutá.**

Navyše najvyšší súd dodáva, že z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že V. F., ktorá ako spoludlžníka sa zaviazala pôžičku splatiť, tak neurobila a s nezamestnaným manželom opustila územie Spolkovej republiky Nemecko, čím sa vyhýba trestnému stíhaniu na území Spolkovej republiky Nemecko.

Z predloženej dokumentácie najvyšší súd zistil, že k **obmedzeniu osobnej slobody V. F. došlo 7. marca 2013 o 10.00 hod.**, príslušný krajský prokurátor návrh na jej vzatie do väzby podal 8. marca 2013 o 8.15 hod. na miestne príslušný krajský súd a **zákonný sudca po vypočutí zadržanej osoby o tomto návrhu rozhodol 8. marca 2013 o 12.30 hod.** Všetky zákonné lehoty boli teda dodržané, pri rešpektovaní procesne predpísaných postupov a o návrhu bolo rozhodnuté v zmysle zákona.

Vzhľadom na uvedené **najvyšší súd nezistil v postupe krajského prokurátora a sudkyne krajského súdu žiadne pochybenie, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté uznesenie zrušiť alebo zmeniť.** Sudkyňa krajského súdu sa v dôvodoch napadnutého

uznesenia vysporiadala so všetkými rozhodnými skutočnosťami v súlade so zákonom a správne poukázala na to, že u V. F. sú dané dôvody väzby podľa § 15 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z., a preto ju zobrala do predbežnej väzby, ktorej začiatok určila momentom obmedzenia jej osobnej slobody. Správne pritom konštatovala, že v posudzovanom prípade ide o obligatórnu väzbu bez prihliadania na väzobné dôvody uvedené v ustanoveniach § 71 Tr. por. a nasledujúce.

K tomu najvyšší súd uvádza aj to, že krajský súd nemohol skúmať dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutkov, pre ktoré je osoba vyžiadaná a správnosť právnej kvalifikácie týchto činov z hľadiska práva štátu pôvodu. **Z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky otázku právnej kvalifikácie skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 až 5, a to v súvislostiach použitia § 23 zákona č. 154/2010 Z.z.**

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. marca 2013

JUDr. Martin P i o v a r s t y , v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová